

Тема 7: **Регіональні міжурядові організації**
(продовження 2).

Інституційна структура ЄС

 - Міждержавний орган

 - Наддержавний орган

Європейська Рада (ЄР)

Скликається двічі на рік у складі глав держав та/або глав

урядів

Комісія ЄС

(Єврокомісія)

Виконавчий і законодавчий орган ЄС, складається з голови і 28 членів комісії, які призначаються

урядами країн-членів

Європейський Парламент (Європарламент)

Складається з 750 депутатів (за квотами країн), які обираються прямим голосуванням громадян країн-членів

ЄС

Рада ЄС (Рада міністрів ЄС)

Сесії проводяться за необхідності за участю 28 відповідних міністрів країн-членів ЄС

Суд ЄС

Складається з 28 суддів і 8 генеральних адвокатів

ЄЦБ

Виконує всі функції, як ЦБ країни

Рахункова палата

Здійснює перевірки доходів та витрат і фіноперацій органів ЄС і складається з 28 членів

Суд ЄС (або Європейський Суд, не плутати з ЄСПЛ)

Суд ЄС є вищою судовою інстанцією Євросоюзу, яка покликана забезпечувати додержання законності при тлумаченні та застосуванні положень Угоди про ЄС і рішення якої не можуть бути оскаржені. За загальним правилом юрисдикція Суду ЄС поширюється на сфери компетенції ЄС.

У своїй діяльності **Суд ЄС виконує функції трьох судів: міжнародного, конституційного і частково адміністративного суду.**

Як міжнародний суд він розв'язує суперечки між державами-членами, які стосуються об'єкта установчої угоди ЄС, а також між державами-членами та інститутами ЄС чи між останніми.

До держави-члена, яка не виконує рішень Суду ЄС, останній може застосовувати **санкції у формі одноразових виплат або штрафів.**

Виконуючи роль конституційного суду, Суд ЄС розглядає законність актів (їх відповідність Угоді про ЄС), прийнятих: Європейською Радою, Європарламентом і Радою Міністрів ЄС, Єврокомісією та Європейським центральним банком.

Виконуючи функції **адміністративного суду, Суд ЄС має юрисдикцію в будь-якому спорі між ЄС та його службовцями, а також у разі розв'язання спорів, що стосуються відшкодування збитків, заподіяних інститутами ЄС чи його службовцями при виконанні ними своїх обов'язків.**

Правом звертатися до Суду ЄС наділені держави-члени, інститути ЄС та фізичні і юридичні особи.

Суд ЄС (продовження)

Суд ЄС зіграв величезну роль у становленні та розвитку права ЄС. Оскільки, **основоположні принципи правопорядку ЄС засновані не стільки на міжнародних договорах, як на прецедентних рішеннях Суду.** За всю історію існування ЄС держави-члени зверталися до Суду зі скаргою на іншу державу-член лише кілька разів. Найчастіше до Суду звертаються інститути співтовариства.

Можливість фізичних та юридичних осіб звертатися до Суду ЄС обмежена випадками:

- 1) коли вони оскаржують законність актів ЄС, які прямо й безпосередньо стосуються таких осіб;
- 2) коли йдеться про дії, або бездіяльність інститутів, або посадових осіб ЄС, що заподіяли шкоду.

Зокрема, Суд ЄС може скасувати, збільшити або зменшити суми штрафів та платежів, що накладаються на правопорушника права ЄС.

До складу Суду ЄС входять по одному судді від кожної держави-члена (після останнього розширення – 28), яким допомагають 8 генеральних адвокатів, що готують справу на розгляд Суду. Суддів і адвокатів призначають за загальної згоди держав-членів на шестирічний термін. Кожні три роки оновлюється половина складу суддів. Судді обирають президента Суду строком на 3 роки. Суд ЄС засідає в м. Люксембург.

Суд може засідати в палатах, або збиратися на пленарні засідання для розгляду особливо важливих чи складних справ та на вимогу держав-членів.

Європейська рахункова палата (або - Палата, або - Європейський суд аудиторів)

Європейська рахункова палата - один з семи головних інститутів ЄС. Палата створена в 1975 році для аудиторської перевірки бюджету ЄС та його установ.

Функції рахункової палати:

1. перевірка звітів про доходи і витрати Європейського Союзу і всіх його інститутів і органів, що мають доступ до фондів ЄС;
2. контроль якості управління фінансами інституціями ЄС;
3. складання доповіді про свою роботу після завершення кожного фінансового року, а також подання Європарламенту та Раді ЄС висновків, або зауважень з окремих питань;
4. допомога Європарламенту у контролі виконання бюджету Європейського союзу.

Рахункова палата складається з 28 представників (по одному від кожної держави-члена), які виконували, або виконують у своїх країнах відповідні функції зовнішнього контролю, або мають спеціальну кваліфікацію для заняття цієї посади. Вони призначаються Радою ЄС одноголосним рішенням на шестирічний термін і повністю незалежні у виконанні своїх обов'язків. Голова рахункової палати обирається з числа її членів на трирічний період з правом відновлення мандата.

Штаб-квартира рахункової палати знаходиться в Люксембурзі.

Європейський центральний банк (ЄЦБ)

Європейська система центральних банків, ЄСЦБ (the European System of Central Banks, ESCB) - це міжнародна банківська система, що складається з наднаціонального Європейського центрального банку (ЄЦБ) і 28 національних центральних банків (далі - НЦБ) держав-членів Європейського Союзу. Управління ЄСЦБ здійснюється органами управління ЄЦБ.

За своєю організацією **ЄСЦБ** схожа на Федеральну резервну систему США, яка складається з 12 напівнезалежних Резервних банків (у нашому випадку це національні центральні банки країн-членів ЄС), голови яких входять у найвищі виконавчі органи ФРС. У ФРС немає аналогу ЄЦБ. Є тільки резервні банки системи.

Підкреслюємо, що **ЄСЦБ** включає національні банки всіх країн-членів ЄС, навіть тих, які не впровадили євро через їх спеціальний статус (наприклад, Данія і Великобританія), або невідповідність умов розвитку (наприклад, Швеція).

Рада керуючих ЄЦБ у листопаді 1998 ввела **термін Євросистема**, її формують ЄЦБ і національні банки країн-членів, які ввели євро, тобто **Євросистема це частина ЄСЦБ де діє євро (на сьогодні це 17 країн ЄС)**.

Штаб-квартира
ЄЦБ, Франкфурт
-на-Майні

ЄЦБ (продовження)

У статуті ЄСЦБ і ЄЦБ проголошена незалежність центробанків країн ЄС від

інших органів Союзу, від урядів країн-членів ЄС.

Основною метою створення Європейської системи центральних банків, є

підтримка стабільності курсу євро і цін в зоні євро.

Для досягнення основної мети **ЄСЦБ має такі цілі:**

- розробка й реалізація єдиної грошової політики;
- здійснення валютних операцій згідно з Маастрихтським договором;
- управління офіційними валютними резервами держав-членів;
- зміцнення платіжної політики.

Про результати своєї діяльності ЄСЦБ звітує перед Комісією ЄС, Радою ЄС та Європарламентом.

Європейський центральний банк (англ. European Central Bank) - центральний банк Євросоюзу і зони євро. Утворений 1 червня 1998 року. Штаб-квартира розташована в німецькому місті **Франкфурті-на-Майні**. У його штат входять представники всіх держав-членів ЄС.

Головні функції ЄЦБ:

1. вироблення і здійснення валютної політики зони євро;
2. визначення обсягу офіційних обмінних резервів країн зони євро⁷ і

ЄЦБ (продовження)

4. встановлення основних процентних ставок.
5. підтримка цінової стабільності в Єврозоні, тобто забезпечення рівня інфляції не вище 2%.

Капітал ЄЦБ на сьогодні складає 10,76 млрд. євро (починався з 5 млрд. євро). Передплатниками і власниками капіталу ЄЦБ мають право виступати тільки національні центральні банки. Підписка на капітал ЄЦБ здійснюється згідно з критерієм розподілу, визначеним відповідно до статті 29 Статуту ЄЦБ (враховуються два показники: частка населення країни в населенні ЄС та частка ВВП країни у ВВП ЄС).

Керівним органом ЄЦБ є Рада керуючих. Рада керуючих складається з членів **Дирекції ЄЦБ** і з керуючих національними центральними банками держав-членів, грошовою одиницею яких є євро. Дирекція складається з 6 осіб: **Голови ЄЦБ**, Віце-голови і чотирьох інших членів, яких призначає Рада міністрів ЄС. Традиційно чотири з шести місць Дирекції займають представники чотирьох великих Центробанків: **Німеччині, Франції, Італії та Іспанії.**

Головою ЄЦБ з 2011 року є італієць (голова центробанку Італії у 2005-2011 роках) **Маріо Драгі** (Mario Draghi). Він обраний на 8 років.

Для проведення голосування в Раді керуючих потрібна присутність 2/3 членів Ради, однак, може бути зібрано надзвичайне засідання Ради ЄЦБ, для якого не встановлюється мінімальна кількість присутніх. Право голосу мають тільки члени Ради керуючих, присутні особисто, або які беруть участь у

ЄЦБ (продовження)

Вирішення питань, що стосуються капіталу ЄЦБ (його зміни, розподілу, тощо), розподілу прибутку визначається голосуванням, в якому вага голосів членів Ради пропорційна часткам національних банків в статутному капіталі ЄЦБ.

Рада керуючих видає орієнтири і приймає рішення, необхідні для виконання завдань, покладених на ЄСЦБ Статутом.

Рада керуючих визначає грошову політику ЄС, що включає в себе прийняття рішень щодо:

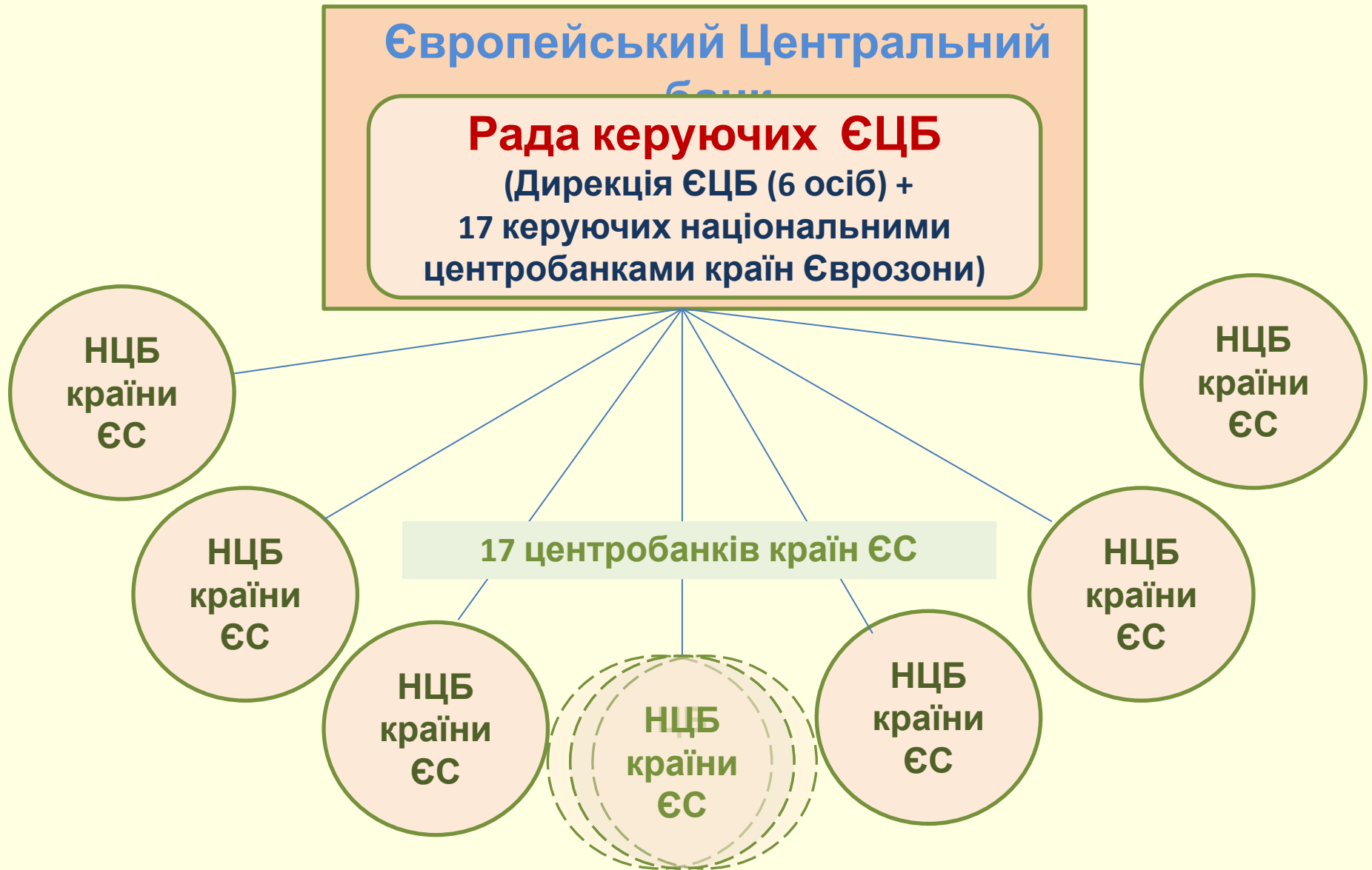
- проміжних грошових цілей;
- процентних ставок;
- постачання резервами всередині ЄСЦБ.

Дирекція ЄЦБ є виконавчим органом ЄСЦБ, вона здійснює грошову політику відповідно до орієнтирів та рішень, прийнятих Радою керуючих. У цих рамках Дирекція дає необхідні інструкції національним центральним банкам. Крім того, Дирекції можуть делегуватися окремі повноваження на підставі рішення Ради керуючих.

ЄЦБ задіює національні центральні банки для проведення операцій, які входять в коло завдань ЄСЦБ.

Дирекція ЄЦБ відповідає за підготовку засідань Ради керуючих.

Управлінська структура ЄЦБ

Окремі показники Євросоюзу:

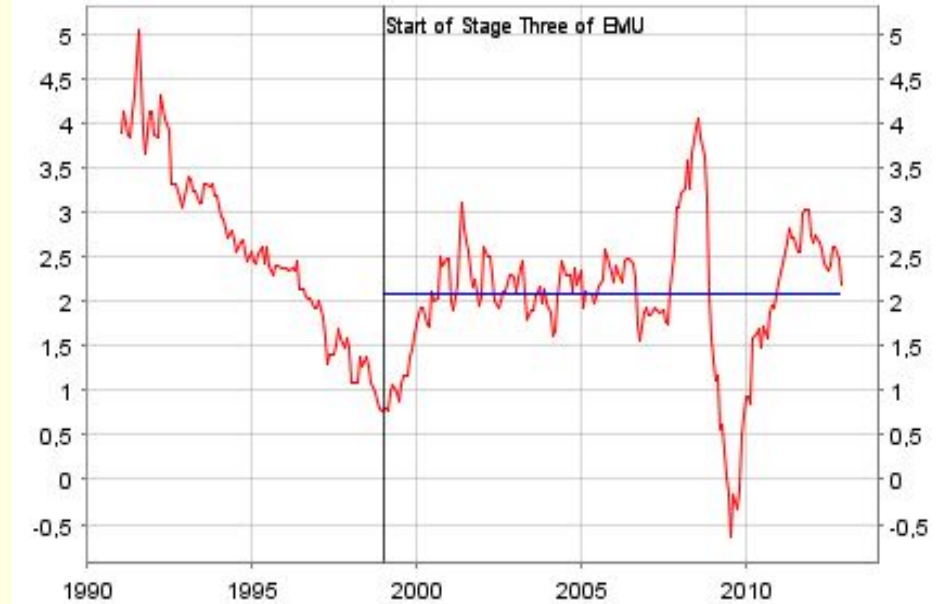
ВВП за ПКС за 2012 рік (\$ трпн.):

	МВ Ф	Світ. банк	ЦРУ
ЄС	16,1	17,1	15,7
США	15,7	15,7	15,7
КНР	12,3	12,5	12,4

Рівень інфляції :

- середній по ЄС за останні 6 років – 2%;
- більше 3% протягом 12 місяців з 01.11.2007 до 01.11.2008;
- найвищий у липні 2008 – 4%;
- за 2012 рік – 2,3%;
- найвищий за січень-вересень 2012: в Угорщині – 6,4% та Румунії – 5,4%;

Динаміка інфляції в ЄС:

Тема 8: Україна у міжнародних організаціях

Україна у міжнародних

Згідно Єдиного державного звіту Міжнародних організацій, членом яких є Україна, **наша країна сьогодні є членом 74 Міжнародних організацій (і в десятках організацій має статус спостерігача)**, від глобальних, найбільш впливових та авторитетних, таких як: ООН, СОТ чи МВФ, до регіональних, таких, як: РЄ, ЄБРР або, ГУАМ, ОЧЕС, СНД, тощо (повний список в кінці лекції). Це добре? Так добре. Але, якщо придивитись уважно, то ми є членами всього 5 міжнародних політичних організацій, а саме: ООН, ОБСЄ, РЄ, Центральноєвропейська ініціатива (допомагає країнам центральної Європи вступати до ЄС), та СНД. Все інше, це спеціалізовані галузеві та економічні організації.

Разом з цим Україна як велика країна в центрі Європи досі не має адекватного її масштабам та потенціалу місця у цих організаціях. Ми там (крім ООН) на правах країни, яку не дуже поважають. І зрозуміло чому, бо наша держава сама не поважає ні себе, ні всі ці організації (крім ООН). Саме держава, а не суспільство, люди, про що далі.

Хоча за роки незалежності держави Україна багато зробила для виокремлення себе з інших країн колишнього СРСР на міжнародній арені, але досі **проблема невизначеності шляху подальшого розвитку України як незалежної держави не дозволяла реалізувати її потенціал у повній мірі.**

Куди ми йдемо: Європа, чи Схід? Демократія і права людини, чи право сильного? Ми амбітна країна з великими, еквівалентними масштабу країни цілями, чи такий собі середняк? **Відповіді на ці питання у народу Укра**

Україна у міжнародних організаціях

Що нам тоді стає на заваді **(продовження)** не рухається, саме туди, куди хочуть її громадяни? На це принципове питання потрібно дати чесну відповідь, тобто поставити чесний діагноз, оскільки від нього залежить, яким буде “оздоровче лікування”.

Поговоримо про владу. Слід зазначити, що влада в будь-якій країні, не тільки в Україні, завжди має два боки: “білий” - потребу діяти на благо суспільства, і “чорний” - обслуговувати свої власні інтереси.

Якщо суспільство повноцінне, тобто демократичне, воно усвідомлює і власну силу, і вторинність влади по відношенню до суспільства (нагадаємо, суспільство - джерело влади), тобто демократичне суспільство “надресувало” владу його боятися. У такому суспільстві влада намагається бути “білою та пухнастою”, тобто демократичною, а свій чорний бік ховає, тобто, якщо і діє для себе, то непомітно та у незначних масштабах. У демократичному суспільстві влада, або окремі її чиновники не можуть бути недемократичними, оскільки суспільство замінить їх на інших.

Дійсно, як тільки стає відомо про її чорний бік, влада, або відповідні владодержці, ідуть, як мінімум, у відставку, щоб не зганьбити сам інститут влади і залишки своєї порядності. Чому імідж інституту влади важливіший за власний імідж у демократичній країні? По-перше, вони пов'язані для чиновника.

Тому, що завдати шкоди інституту, означає завдати шкоди країні, у т.ч. на міжнародній арені, а цього порядний громадянин у демократичному суспільстві не хоче жити. допустити це може **Сама держава**

Україна у міжнародних організаціях

Тобто, підсумовуючи сказане **(продовження)** **недемократичному суспільстві не може довго бути недемократична, або нечесна влада, її змінюють.**

Якщо ж суспільство незріле, тобто ще недемократичне, тоді влада його не боїться, і, навпаки, сама може жахати його силовими структурами, які, до речі, створені захищати саме суспільство від будь-кого, у тому числі і від поганої влади.

Якою може бути влада у недемократичному суспільстві?

Історія демонструє, що тут можуть бути два варіанти.

Перший – влада краща за суспільство, демократична і тягне його за собою у світ демократії. Це рідкий випадок і скоріше виключення, наприклад у Грузії за часів Саакашвілі, або уряд Гавела у Чехословаччині.

Другий, найчастіший – коли влада також недемократична і хизується своїм чорним боком, дурить, жирує, краде, і привчає до цього людей, а білий бік використовує тільки для демонстрації уявної демократії та на потребу іноземців.

Тобто чесна відповідь на поставлене вище запитання є така:

нас стримують ми самі, тобто незрілість нашої демократії, коли суспільство ще не здатне, або підкорити собі свою незграбну владу, і заставити її рухатись у потрібному країні напрямку, або вибрати демократичну владу, яка і знає, і діє правильно. Суспільство має таку владу, на яку заслуговує, це віковична мудрість.

Саме тому влада в Україні, у широкому її розумінні, тобто усі її інститути

Україна у міжнародних організаціях

І навпаки, все ганебне діє ~~продовження~~ **продовженням** та/або, головне, бездієвим спротивом суспільства. Тобто, якщо ми, суспільство, вже навчені, як все відбувається, то чому не користуємося власним досвідом? **Формула існування спільноти в Україні після осені 2004 року до листопада 2013:**

Все розуміти, терпіти і нічого не робити, щоб змінити. Це є пряма демонстрація недодемократичності нашого суспільства.

Разом з цим, так само, як недемократична влада у незрілій демократії не боїться дурити свій народ, вона намагається дурити і міжнародні організації, у члени яких її взяли. Дійсно, ні МВФ, ні, СБ, ні ЄБРР вже давно не вірять нашій владі і, тому не дають грошей.

РЄ також ніяк не зніме Україну з моніторингу і все пише програми та Плани дій для неї, які постійно недовиконуються, ким? Звісно, ким – владою!!!

ЄС тягне державу Україна до цивілізації (до ЄС), а вона (влада) аж ніяк туди не тягнеться. Чи Болгарія, або Румунія (стали членами ЄС у 2007 році) мають більше прав бути цивілізованими країнами, ніж Україна?

Оцінку будь-якої влади в Україні можна давати за дуже простим критерієм: наскільки вона наближує Україну до стану цивілізованої країни, де права людини є найвищою цінністю, та є захищеними усіма інститутами держави, а будь-який чиновник є, по-перше, фаховим та, по-друге, дуже легко вилітає з посади за нанесення псування “мундиру”, або іміджу держави.

Короткий огляд плану дій РЕ для України 2011 - 2014

Права людини	Верховенство права	Демократія
Забезпечення захисту прав людини	Забезпечення правосуддя	Парламентська демократія та виборче законодавство її практика
- Компетенції Урядового уповноваженого у справах Європейського суду з прав людини	- Підтримка реформи судової системи	- Підтримка вільних і справедливих виборів
Просування прав людини	- Підтримка тюремної реформи	Місцева демократія
- Боротьба з жорстоким поводженням і безкарністю	- Підтримка реформи державної прокуратури	- Підтримка реформ місцевого врядування
- Підготовка представників юридичних професій з питань прав людини	Протидія порушенню верховенства права	- Зміцнення організаційного потенціалу місцевих органів влади
- Незалежні позасудові структури з захисту прав людини	- Боротьба з корупцією	- Посилення потенціалу управління обраних членів місцевих рад
- Ефективна імплементація ЄКПЛ	- Боротьба з кіберзлочинністю	Демократичне управління та стабільність
Рівність, розмаїття та права уразливих верств населення	- Боротьба з торгівлею людьми	- Реабілітація культурної спадщини історичних міст
- Просування гендерної рівності		- Європейські стандарти в українському медійному середовищі
- Боротьба з насильством щодо жінок та домашнім насильством		- Міжкультурні міста
- Особи, що живуть у скрутних умовах, та особи з особливими потребами		- Підтримка вищої освіти, мовної та молодіжної політики
- Соціальна інтеграція ромів		
- Захист прав дитини		
Забезпечення соціальних прав		
- Національний план дій на убезпечення пацієнтів		
- Боротьба з наркотиками		
- Імплементація переглянутої соціальної хартії та Європейського кодексу соціального забезпечення		

Україна у міжнародних організаціях

(продовження)

Правові основи відносин між Україною та ЄС (основні документи):

1. **Угода про партнерство та співробітництво (УПС)** від 14 червня 1994 (набула чинності 1 березня 1998 р.). Ця угода започаткувала співробітництво з широкого кола політичних, торговельно-економічних та гуманітарних питань. Крім того, укладено низку галузевих угод та документів міжнародно-правового характеру, згідно з якими здійснюється співробітництво між Україною та ЄС.
2. **План дій Україна - ЄС** від 21 лютого 2005 року, який став інструментом реалізації **Європейської політики сусідства** і визначав пріоритетні сфери двосторонньої співпраці з метою наближення України до ЄС.
3. **Ініціатива ЄС «Східне партнерство»**, установчий саміт якої відбувся 7 травня 2009 у м. Прага.
4. **«Порядок денний асоціації Україна – ЄС»** від 16 червня 2009 року - двосторонній документ, що регулює відносини між Україною та ЄС. **Містить перелік реформ, які має здійснити Україна у співпраці з ЄС і порядок підписання Угоди про асоціацію України з ЄС.** Порівняно з УПС, **Угода про асоціацію** буде якісно новим, поглибленим форматом відносин між Україною та ЄС. Угоди такого типу були укладені свого часу з країнами Центральної та Східної Європи, що стали членами ЄС, і є важливим та логічним кроком до наступного етапу – укладення угод про вступ до ЄС.

Україна у міжнародних організаціях

Правові основи відносин між Україною та ЄС (продовження)

5. 01.07.2010 Президент В.Янукович підписав Закон України “Про засади внутрішньої і зовнішньої політики” де є ст. 11, п.2, пп.12 такого змісту: **забезпечення інтеграції України в європейський політичний, економічний, правовий простір з метою набуття членства в Європейському Союзі.**
6. 29 листопада ЄС готовий був підписати угоду про асоціацію з Україною, але Влада України не зробила це, замінивши вектор своєї активності з Європи на Москву Путіна.

Україна в інших міжнародних організаціях

ГУАМ — організація за демократію й економічний розвиток. Її назва, це аббревіатура, яка складається з початкових літер назв держав, які входять до цієї організації: Грузія, Україна, Азербайджан, Молдова. Її було утворено в 1997 р. у Страсбурзі на зустрічі президентів чотирьох держав.

Основним завданням організації є вирішення проблем розбудови транскавказького коридору: нафта Азербайджану, як планувалося, має піти через Грузію, Чорне море до України, а далі нафтопроводом Одеса-Броди до Центральної і Західної Європи. Поки що цей проект не реалізовано у повній мірі, азербайджанська нафта пішла через Грузію до середземноморського порту Туреччини (Джейхан).

ОЧЕС - організація Чорноморського економічного співробітництва, утворена в 1992 р. До ОЧЕС входить 12 держав: Азербайджан, Албанія, Болгарія, Вірменія, Греція, Грузія, Молдова, Росія, Румунія, Сербія, Туреччина та Україна. Усі вони безпосередньо виходять до Чорного моря або мають економічні інтереси на просторі його басейну.

Первинним мотивом формування ОЧЕС була необхідність усунення перешкод у використанні транспортних артерій та вирішення екологічних проблем.

Феномен ОЧЕС полягає в тому, що це перше велике інтеграційне угруповання країн, що поєднало держави, які до останнього часу розвивалися, орієнтуючись на різні економічні й політичні моделі. Основною метою ОЧЕС

Згідно Єдиного державного реєстру, Україна є членом наступних МО:

1. Багатостороннє агентство з гарантій інвестицій (БАГІ) Multilateral Investment Guarantee Agency (MIGA)
2. Внутрішньоєвропейська організація податкових адміністрацій (ІОТА)
3. Всесвітній поштовий союз (ВПС) Universal Postal Union (UPU)
4. Всесвітня метеорологічна організація (ВМО) World Meteorological Organization (WMO)
5. Всесвітня митна організація World Customs Organization (WCO)
6. Всесвітня організація інтелектуальної власності (ВОІВ) World Intellectual Property Organization (WIPO)
7. Всесвітня організація охорони здоров'я (ВООЗ) World Health Organization (WHO)
8. Всесвітня організація охорони здоров'я тварин (МЕБ) World organization for animal health (OIE)
9. Всесвітня туристична організація (ВТО) World Tourism Organization (WTO)
10. Гаазька конференція з міжнародного приватного права (ГК МПП) Hague Conference on International Private Law
11. Генеральна конференція з мір та ваги (СГРМ)
12. Дунайська комісія (ДК) Commission du Danube (CD)
13. Енергетичне співтовариство

14. Європейська асоціація національних метрологічних установ (ЄВРАМЕТ) / (EURAMET)
15. Європейська і середземноморська організація захисту рослин (ЄОЗР) European and Mediterranean Plant Protection Organization (EPPO)
16. Європейська конференція цивільної авіації (ЄКЦА) European Civil Aviation Conference (ECAC)
17. Європейська організація вищих органів фінансового контролю European Organization of Supreme Audit Institutions (EUROSAI)
18. Європейська організація з безпеки аеронавігації ЄВРОКОНТРОЛЬ (EURO-CONTROL)
19. Європейська організація супутникового зв'язку (Євтелсат) European Telecommunications Satellite Organization (Eutelsat)
20. Євроазіатське співробітництво національних метрологічних установ (COOMET)
21. Європейський банк реконструкції та розвитку (ЄБРР) European Bank for Reconstruction and Development (EBRD)
22. Комісія по захисту Чорного моря від забруднення Конвенції про захист Чорного моря від забруднення Commission on the Protection of the Black Sea Against Pollution of the Convention on the Protection of the Black Sea Against Pollution
23. Комісія по збереженню морських живих ресурсів Антарктики (ККАМЛР) Commission for the Conservation of Antarctic Marine Living Resources (CCAMLR)
24. Міжнародна асоціація з контролю за якістю насіння (ІСТА)

25. Міжнародна асоціація розвитку (МАР) International Development Association (IDA)
26. Міжнародна гідрографічна організація (МГО) International Hydrographic Organization (IHO)
27. Міжнародна електротехнічна комісія (МЕК) International Electrotechnical Commission (IEC)
28. Міжнародна європейська інноваційна науково-технічна програма "EUREKA"
29. Міжнародна комісія з наукових досліджень Середземного моря (МКНДС) International Commission for Scientific Exploration of the Mediterranean Sea (CIESM)
30. Міжнародна комісія по захисту ріки Дунай Конвенції про співробітництво по охороні та сталому використанню ріки Дунай International Commission for the Protection of the Danube River for the Convention on Cooperation for the Protection and Sustainable Use of the Danube River
31. Міжнародна морська організація (ІМО) International Maritime Organization (IMO)
32. Міжнародна організація виноградарства та виноробства (МОВВ) International Vine and Wine Organization (OIV)
33. Міжнародна організація вищих органів фінансового контролю (INTOSAI)
34. Міжнародна організація з міграції (МОМ) International Organization for Migration (IOM)
35. Міжнародна організація з цукру (МОЦ) International Sugar Organization (ISO)
36. Міжнародна організація космічного зв'язку (Інтерспутник) Internati

37. Міжнародна організація кримінальної поліції (МОКП) - Інтерпол
International Criminal Police Organization (ICPO) - Interpol
38. Міжнародна організація мобільного супутникового зв'язку (МОМСЗ)
International Mobile Satellite Organization (Inmarsat)
39. Міжнародна організація праці (МОП) International Labour Organization (ILO)
40. Міжнародна організація стандартизації (МОС) International Organization for Standardization (ISO)
41. Міжнародна організація франкофонії (МОФ) Organisation International de la Francophonie
42. Міжнародна організація цивільної авіації (ІКАО) International Civil Aviation Organization (ICAO)
43. Міжнародна організація цивільної оборони (МОЦО) International Civil Defence Organization (ICDO)
44. Міжнародна рада армійського спорту
45. Міжнародна рада архівів
46. Міжнародна рада по зерну (МРЗ) International Grains Council (IGC)
47. Міжнародна фінансова корпорація (МФК) International Finance Corporation (IFC)
48. Міжнародне агентство з атомної енергії (МАГАТЕ) International Atomic Energy Agency (IAEA)
49. Міжнародне бюро виставок (МБВ) Bureau International des Expositions (BIE)

50. Міжнародний банк реконструкції та розвитку (МБРР) International Bank for Reconstruction and Development (IBRD)
51. Міжнародний валютний фонд (МВФ) International Monetary Fund (IMF)
52. Міжнародний союз електрозв'язку (МСЕ) International Telecommunication Union (ITU)
53. Міжнародний союз з охорони нових сортів рослин (УПОВ) International Union for the Protection of New Varieties of Plants (UPOV)
54. Міжнародний транспортний форум (МТФ) (до травня 2006 року Європейська конференція міністрів транспорту)
55. Міжнародний центр наукової та технічної інформації (МЦНТІ) International Centre for Scientific and Technical Information (ICSTI)
56. Міжурядова організація міжнародних залізничних перевезень (ОТІФ)
57. Об'єднаний інститут ядерних досліджень (ОІЯД) Joint Institute for Nuclear Research (JINR)
- 58. Організація з безпеки і співробітництва в Європі (ОБСЄ) Organization for Security and Cooperation in Europe (OSCE)**
59. Організація з рибальства в північно-західній частині Атлантичного океану (НАФО) Northwest Atlantic Fisheries Organization (NAFO)
- 60. Організація за демократію та економічний розвиток – ГУАМ Organization for Democracy and Economic Development – GUAM**
- 61. Організація Об'єднаних Націй (ООН) United Nations Organization (UN)**

62. Організація Об'єднаних Націй з питань освіти, науки та культури (ЮНЕСКО) United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (UNESCO)
63. Організація Об'єднаних Націй з промислового розвитку (ЮНІДО) United Nations Industrial Development Organization (UNIDO)
64. Організація по забороні хімічної зброї (ОЗХЗ) Organization for the Prohibition of Chemical Weapons (OPCW)
65. Організація співдружності залізниць (ОСЗ) Organization for Collaboration of Railways (OSJD)
66. Організація Чорноморського економічного співробітництва (ОЧЕС) Black Sea Economic Cooperation Organization (BSEC)
67. Підготовча Комісія Організації Договору про всеосяжну заборону ядерних випробувань (ПК ОДВЗЯВ)
68. Постійна палата третейського суду Permanent Court of Arbitration (PCA)
69. Продовольча та сільськогосподарська організація Організації Об'єднаних Націй (ФАО) Food and Agriculture Organization of the United Nations (FAO)
70. **Рада Європи (РЄ) Council of Europe (CE)**
71. Світова асоціація автомобільних магістралей (PIARC) World Road Association (PIARC)
72. Світова організація торгівлі (СОТ)
73. **Центральноевропейська ініціатива (ЦЄІ)**
74. Чорноморський банк торгівлі та розвитку (ЧБТР) Black Sea Trade and Development Bank (BSTDB)